

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Semnele vremii

— Sunt tot semne turburi și neliniștitoare de războiu —

— Anul acesta, la 28 Iunie, s'au împlinit 25 de ani, de când la Serajevo, în Sârbia, a căzut răpus de gloanțe ucigăse, moștenitorul tronului, fostei împărății austro-ungare, prințul Franz-Ferdinand. Omorul săvârșit atunci a fost începutul unei lungi vărsări de sânge care a scaldat în valurile ei o lume întreagă.

Vărsarea de sânge odată începută a finit apoi patru ani și mai bine. Focurile de revolver trase de mâna răsbunătoare a sârbului Prinkip, n'au fost decât semnul pentruca pornirile de ură dintre neamurile Europei să se deslănțuie în cel mai cumplit război, din câte a cunoscut lumea până atunci.

— Întâi au intrat în război Sârbia și Austria, apoi Germania, Rusia, Franța, Anglia, Belgia și pe măsură ce vremea trecea, hora turburătoare a morții se întindea tot mai mult. Popoarele intrau, rând pe rând în acest mare război și în curând Europa dela Răsărit până la Apus nu mai era decât un lung și uriaș front, în care oamenii se ucideau unii pe alții.

Așa a început acest lung și ucigător războiu. Omorul dela Serajevo n'a fost însă decât scânteia din care s'a aprins focul.

Adevărata pricină a războiului a fost ura și dușmănia mare dintre neamurile Europei. A fost pisma și lăcomia aceea mare, pofta de întindere și cuceriri, care line popoarele într'o continuă teamă și îngrijorare și nimiceste pacea dintre ele. Cu toate acestea atunci lumea încă mai credea în pace. Semne neliniștitoare și turburătoare erau puține. Se vorbea și atunci de vizite întâlmiri și întrevederi politice, de ușoare înarmări. Nime însă nu se gândia încă la război.

Astăzi însă sunt tot mai multe semne de război. Pornirile de ură s'au adâncit tot mai mult și au săpat prăpastie mare între neamuri. Pofta de întindere și cucerire a crescut tot mai mult. Germania nu mai încapă în pământul ei. Visează o mare și puternică împărăție nemțească, în care să fie strănși toți Germanii și care să stăpânească lumea întreagă. Pismuiește puterea și întinderea Angliei, bogăția Franței.

Pe Italiani nu-i mai cuprinde limba lor de pământ din apele calde ale Medi-

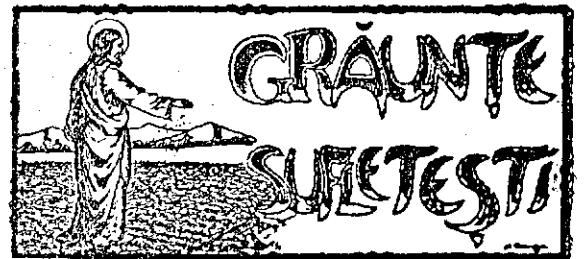
teranei. Vreau tot mai mult. De când au sfărâmat împărăția Abisiniilor și-au ocupat Albania visează mereu cuceriri și stăpâniri noi. În Răsărit încă nu s'a potolit furtuna dintre Japonezi și Chinezii și alta stă gata să se deslănțuie între Japonia și Anglia și Japonia și Rusia. Popoarele se răscolească și se frământă pentrucă nu-și pot împărți aurul și bogățiile pământului.

Durerile și rănile vechiului război încă nu s'au vindecat, lacrimile de pe fețele orfanilor și văduvelor nu s'au uscat și lumea flutură din nou steagul războiului. Toate au fost uitate și uitate au fost și milioanele de morți cari dorm somn greu în pământul unde i-a ajuns moartea.

Azi nime nu mai crede în pace. Conducătorii de țări nu vorbesc decât de înarmări și de război. Pregătirile întrec orice așteptări și așfăierea la ură și dușmănie este mai mare ca oricând. Așa se arată acum fața lumii, cu semne prevestitoare de furtună și rătăcire mare. Nu trebuie aruncată decât scânteia pentruca focul să se aprindă. Și aceasta nu va întârzi, atunci când o țară va slăbi în înarmări și va da îndărăt.

Acestea sunt semnele vremurilor care vin: ură și dușmănie mare între neamuri, porniri de război și sfărâmare a celui mai slab. Semnul care se arată în zare este semnul vărsării de sânge și pacea între oameni nu se va sălăslui prin hărții iscălitte după cuvântări răsunătoare, nici prin strivirea celui mai slab, ci prin înfrânarea pornirilor de ură și dușmănie din inimi; prin potolirea pismei, mândriei și lăcomiei dintre neamuri. În acestea stă pacea sau războiul. De acestea atârând liniștea lumii și numai potolind și domolind aceste slăbiciuni se poate ajunge la pace și înțelegere.

Inzestrarea a 60 meseriași morți cu unelte trebuincioase. În vremea din urmă se lucrează și la noi tot mai mult pentru ridicarea și încurajarea negustorilor și meseriașilor români. În săptămâna trecută au fost inzestrați 60 de meseriași români, din plinul morților cu unelte de cari au lipsă în meseria lor. Astfel fierarii au primit toate uneltele trebuincioase într'o fierărie; tâmparii, rotarii, cismarii, uneltele de cari au lipsă și ei.

Bolnavii noștri

„Și iată i-au adus un slăbănog zăcând în pat” (Din evanghelia Duminicii VI. după Kusalii, Matei 9. 2).

În toată vremea oamenii de omenie s'au îngrijit de bolnavii lor. Aceasta ni-o arată și evanghelia de astăzi, în care ni-se povestește, cum i-au adus lui Isus pe un slăbănog, iară sf. evangelist Luca arată și modul cum l-au adus acolo, și anume descoperind casa, că altfel nu ar fi putut ajunge în fața lui Isus. Interesant e că Isus mai întâi îi iartă păcatele slăbănogului și numai pe urmă îl vindecă de boala sa.

Din aceasta faptă a lui Isus putem și noi învăța că

mai întâi trebuie să ne îngrijim de sufletele și numai în rândul al doilea de trupurile bolnavilor noștri.

Și aieva, noi intru toate pilda Mântuitorului trebuie s'o urmăm, fiindcă el a cunoscut mai bine pe om și întreagă firea și felul lui de a fi.

De aceea noi toți bine să ne însemnăm că de cele mai multe ori nu ajută nimica îngrijirea trupului, dacă sufletul rămâne plin de păcate. Biserica noastră catolică de aceea a și înființat spitalele cele dintâi și cele mai multe, iară dintre multele ordini călugărești și congregații religioase acelea cari își închină viața îngrijirii bolnavilor sunt celd mai multe. Acești călugări și aceste călugărițe însă mai întâi de suflet se îngrijesc, pe bolnavi înainte de toate la primirea cu vrednicia a sfințelor taine îi pregătesc, bine știind că un bolnav curățit sufletește este cu mult mai ușor de îngrijit și trupește, decât unul încărcat de păcate și veșnic neliniștit și nemulțumit.

Iar în cecece privește pregătirea sufletească, cel dintâi lucru pe care trebuie să-l facă bolnavul sau cei din jurul lui este să cheme pe preot și să se spovedească. Iar apoi să se îngrijească ca această spovedanie să fie cât se poate de bună. Să-și spună adevărul în ea bolnavul

toate păcatele sale, mai ales însă acelea pe cari nu și le-a spus vreodată, fie din rușine, fie din lene, la spovedaniile sale de mai înainte. Să nu-și uite că Domnul toate le știe și că orice boală este o aducere aminte de moarte. Iar cu moartea nu ne prea putem juca.

În cazul că bolnavul și-ar fi pierdut conștiința preotul va ști ce să facă în astfel de cazuri și-i va da deslegarea, presupunând că bolnavul, dacă ar fi avut atâta vreme, abunăseama că l-ar fi chemat.

După spovedania bună urmează fără îndoială sfânta împărtășanie, adică primirea cu deplină vrednicie a sfântului trup și sânge a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos. Pentru aceea îngrijitorii bolnavului vor curăți camera în care zace bolnavul, li vor schimba albiturile și hainele de pat, pe masă vor pune două sfeșnice cu lumina aprinsă și un pahar curat cu apă. Toți căsenii vor primi în genunchi pe Domnul și vor zice și ei, asemenea sutașului: »Doamne, nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu, ci zi numai cu cuvântul și se va vindeca sluga mea« (Matei 8, 7).

Dacă boala este grea, vom ruga pe preotul să-i dea bolnavului și maslul, sau ungerea de pe urmă. Această sf. taină adică înmulțește harul sfinților primit prin cele două taine de mai înainte, șterge rămășițele păcatelor și însănătoșează și trupul, dupăcum ne spune sf. apostol Iacob zicând: »rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va întări Domnul« (Iacob 5, 15).

De dorit este ca maslul să nu se facă nici cu 7 nici cu 3, ci cu cât mai puțini preoți, ba chiar și numai cu un singur preot, dupăcum e prevăzut și la noi în rânduiala cea scurtă a maslului. Maslul făcut cu mai mulți preoți e foarte obositor pentru bolnav și costisitor pentru cei din jurul lui. Iar Dumnezeu tot atât de bine primește și maslul săvârșit cu un singur preot, ca pe cel dat de 7 ori 3

preoți. Insuși Mitropolitul Dr. Victor Mihăiți a primit și maslul de la un singur preot, voind prin aceasta să dea pildă tuturor credincioșilor săi.

Pregătit astfel bolnavul, va suporta cu mult mai ușor boala, știindu-se împăcat cu Dumnezeu și curat sufletește.

Să nu uite apoi cei din jurul bolnavului să cheme neapărat și cât mai curând și un medic, ori, dacă e departe și sunt săraci și dacă se poate, să-l ducă pe bolnav la cel mai apropiat medic, care singur poate să vadă cum e starea bolnavului și ce măsuri sunt de luat pentru stăvilirea boalei. Foarte bine tac ceice și duc bolnavii grei la spitale, dar mai ales la clinică, pentru că acolo se face tot ce este omeneste cu puțință ca ei să fie redați sănătății și vieții.

Foarte bine ar fi dacă și-ar face călugărițele noastre spitale proprii așa cum au călugărițele romano-catolice, spitale în cari bolnavii să poată fi îngrijiți cât se poate de bine nu numai trupește ci și sufletește.

Sfaturile pe cari le dau aici nu sunt numai ale mele, ci ale Domnului Cristos și ale sfinților Părinți. De aceea-i rog pe toți cetitorii mei, să țină seamă de acestea toate și să nu uite că sufletul e celce viază trupul și că precum trupul fără de suflet mort este, tot asemenea este de nenorocit trupul bolnav care n'are din partea sufletului mângăierea care i-se cuvine. Iară mângăiere trupul bolnav numai de la un suflet sănătos și curat poate avea.

Dacă Isus Cristos a vindecat mai întâi sufletul slăbănogului și numai după aceea trupul, să purcedem și noi așisderea și putem fi siguri că mergem pe calea cea mai bună.

Părintele Iuliu

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

Canonic nou la Blaj

Potrivit rânduielilor bisericii noastre, vineri 30 Iunie s'a făcut la Blaj înțelegerea capitolului mitropolitan, prin alegerea unui nou canonic, în locul regrettatului Iosif Hossu, mort în primăvara anului acesta.

Alegerea s'a oprit asupra părintelui profesor Iuliu Maior, directorul gazetei noastre și directorul liceului comercial de băieți. Vestea acestei noi numiri va umplea de bucurie pe toți credincioșii bisericii noastre, căci părintele Iuliu Maior este cunoscut tuturor din numeroasele sale scrieri religioase.

Părintele Iuliu Maior s'a născut la Reghin dintr'o vrednică familie de învățător român. A studiat mai întâi la Reghin apoi la Blaj, unde termină și teologia, în primăvara anului 1909. Studiază mai departe la universitatea din Budapesta și este numit apoi profesor la școlile din Blaj.

Aici la Blaj a muncit părintele Maior vreme de mai bine de un sfert de veac, punându-și în slujba bisericii toată puterea sa de muncă, tot sufletul său de apostol și neobosit slujitor al Domnului.

Ca profesor funcționează mai bine de 20 de ani la Liceul „Sf. Vasile“ apoi trece ca profesor și director la Liceul Comercial de băieți unde l-a găsit și alegerea marilor săi. În afară de munca obositoare și grea de profesor și mai apoi de director de școală, părintele Maior mai găsește vreme să lucreze și pe alte țărături. În anul 1918 întemeiază împreună cu scriitorul Al. Lupeanu-Melin gazeta populară „Unirea Poporului“, la care lucrează în continuu de la întemeierea ei și până azi, mai întâi ca redactor, apoi ca director. Miile de cititori îl cunosc bine pe părintele Maior pentru articolele sale religioase de la „Grăunțe sufletești“, din această foaie, pe cum și din scrierile sale religioase scrise anume pentru popor, în grai limpede și ușor pe înțelesul

Foia „UNIRII POPORULUI“

In gazdă la Nana Iova

Băncile dieilor

Nu știu cum s'a făcut, că la Nana Iova, unde aveam tot ce ne trebuia și unde libertatea nu ne era chiar atât de mult îngădită ca la alte gazde mai urșuze, n'am putut înciripa „bancă pentru dieci“, deși între noi erau destui Mărgineni, a căror părinți au făcut averi mari din negustorie și cămătărie. Nu-i vorba, târgușii făceam noi cât de des, aproape zilnic, vânzând și cumpărând unii de la alții: țigăie, pâinea, slănină, fructe, cărți, perii de haine, pentru ghete, bricege, briciuri — mi-aduc aminte că unul și a vândut brăcinarul, — tot semne, că sângele apă nu se face, nici că așchia sare departe de copac. Dar târgurile acestea, ce aduceau venit numai unuia, căci totdeauna se dovedea unul păgubit, nu se puteau măsura cu binefacerile unei „Bănci“, ce-și imbia banul celui strămorat de necazuri, cum își imbie umbra arborele de lângă drum, călătorului ostenit. Din această cauză diecii Nanei Iova, căci fie între noi zis, nu fugeau de tutun, cum fuge dracul de tămâie, nici nu alungau cu pietri pe mutul, care intra în toată ziua cu tava cu prăjituri, purtată pe cap, în ograda Baciului Vasile, nici pe vișlarul cu tinicheaua lui fierbinte și aburită nu-l urau

— trebuiau să alerge după capitalul necesar pe la băncile din vecini.

N'am să descoper pe fiecare diec, de unde și cum își procura capitalul, căci unii alergau după el cât e Blajul. Alții nici pe lângă zălog nu puteau încropi doi crețari. Ceeace vă pot spune e, că cel ce scrie aceste rânduri, își avea banca lui sigură, gata oricând să-i întindă împrumutul cântat, căci ducea și zălog bun și era bun platnic.

Cea mai vestită bancă din cartierul „Sub Hurubi“, de care ne țineam și noi era Banca lui Gheorghe Baciu, care-mi era coleg de școală. Nimeni n'ar fi crezut, dacă nu-l cunoștea mai de aproape, că în băiatul acesta slut, — era gâb, — cu fața în culoarea mortului, ar fi atâta iscusință, energie și tărie, de-a putea fi tot între cei dintâi la învățătură, de-a se putea susține singur la școală, de-a strânge parale mai multe decât li erau de lipsă, că la sfârșitul anului ducea el bani părinților, în loc ca aceștia să-i acopere datoriile, cum se întâmpla cu alții.

Grigore Baciu, — gâbul —, da lecții altora, lega cărți, lucra desemn pentru alții și da bani împrumut cu dobândă. Diecii, cari aveau încredere la el, puteau să-l scoale în miez de noapte, găseau oricând banul cântat. Nu da sume mari, ci numai între: 10—50 crețari, cu dobânda de peste una mie procente și anume așa că după zece crețari plăteai doi crețari pe săptămână. Capitalul împrumutat pe gaj (zălog) îl puteai ține până la sfârșitul anului, dobânda însă trebuia achitată în fiecare săptămână.

Cum am amintit mai sus, scriitorul acestor amintiri se bucura de mare încredere la bancherul Grigore Las' că nici dipla (vioara) nu-i era prea mult în gazdă la Nana Iova, ci mai mult în păstrarea bancherului, ca zălog, atât pentru sumele împrumutate de el, cât și de alții pentru cari sta bun.

Dacă astăzi mă gândesc cu cindă și desgust la cămătăria neomenească ce se făcea pe spatelul bieților dieci săraci, atunci nici prin gând nu-mi trecea să mă gândesc la așa ceva, ci vedeam în cei cu „Bănel“, pe cei mai buni camarazi, cari ajută pe semenii lor la năcazuri. Căci nu-ți trebuia mai mare năcaz și nenorocire decât să vezi cum își întinde pânzele câte-un circ, înaintea dogheanei lui Berliș sau în Râtaș porcilor, să auzi sunând tobele ce chemau lumea să vadă leul și leoaica vii, crosodilul și cămila în carne și oase și să n'ai lescaie în buzunar. Cine s'ar fi mai gândit atunci la dobânda ce i se ia, la uzura ce se face. Banul să fie ieșit, încolo nici un gând. Tot mai creștinește era să împrumuți banul cu dobândă decât să-și găsească Nana Iova penelul rătoiuului pe locul, de unde își adunase circosul boarfele, cu o zi mai înainte. Și ce dragut de rătoiu mai era. Să te fi tot uitat la penelul lui lucii și în multe culori, și la mersul lui legănat, de mândru ce era. Dar ce gi-ga-it gros avea! Ca o gurdună țigănească din coarda cea groasă. Nu l'ar fi dat Nana Iova pentru ce-i în lumea asta. Și numai că într'o zi se pomenește fără el. Cantă dreapta, caută'n stânga, întrebă la vecini, îl strigă

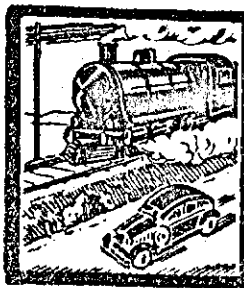
sufletelor celor mai simple. Preot după înălțimea lui Hristos, nu se mulțumește să împărtășească sufletelor învățătura bisericii sale, numai prin scris, ci merge și-o împărtășească și cu cuvântul. Merge pretutindena în misiuni, arătându-se ca un iscusit cuvântător pentru popor, iar azi este și administratorul parohiei Brezoi.

Pentru munca sa neprecupețită, desfășurată cu atâta dragoste în slujba bisericii, mai marii săi l-au răsplătit din vreme. A fost ridicat mai întâi la cinstea de protopop onorar, mai apoi a fost numit asesor consistorial, iar acum canonic mitropolitan. — Urăm noului canonic viață lungă și spor mult la munca pe care va desfășura-o în slujba bisericii.

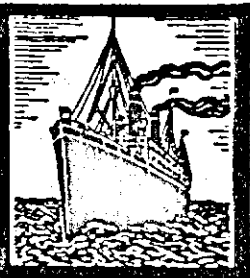
Rugăciunea unui cap de stat

În ziua de 19 Mai a avut loc la Madrid defilarea trupelor învingătoare ale Generalului Franco. De la ora 9 dimineața până la ora 2 după masă, au defilat pe dinaintea lui Franco unasută douăzeci de mii luptători. În ziua următoare a avut loc la biserica Barba, una dintre rarele biserici ale Madridului care au scăpat neatinse de mișeleștile mâinilor ale soldaților bolșevici, o ceremonie simplă dar de mare însemnătate. Generalul Franco a depus în mâna Cardinalului din Madrid sabia sa, pentruca să fie mai apoi așezată pe altar. Viteazul conducător de oștiri și de stat însoși gestul său de rugăciunea ce armeană:

„Doamne, primește cu plăcere eforturile acestui popor totdeauna al tău, care împreună cu mine, prin numele tău, a învins cu eroism împotriva adevărului în această vreme; Doamne, trimite-mi în mâna căruia stă tot dreptul și totă puterea, dă-mi ajutorul tău pentru a conduce acest popor la deplină libertate a împărăției, spre mărirea ta și a bisericii tale. Să știe, Doamne, toți oamenii că Isus este Hristos, Fiul Dumnezeuului celui viu.”

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

Prețul grâului în anul acesta — Patriarhul bisericii ortodoxe române — Vești de frământare și războiu — Unde este mai mare primejdia de războiu

Di Armand Călinescu a arătat care este politica guvernului înăuntrul țării și afară

Di Armand Călinescu, prim-ministrul țării a ținut ca să arate care este politica pe care o face guvernul de azi al României.

Dsa a arătat că România este gata să primească prietenia oricărei țări, însă tot așa este gata să-și apere hotarele.

A arătat apoi ce s'a lucrat pentru apărarea și întărirea țării. Numai din Februarie 1938 și până acum au fost date pentru înzestrarea armatei 25 miliarde lei.

După aceasta Dsa a înșirat înfăptuirile și legăturile guvernului de azi.

Care va fi prețul grâului

Acum când în întreaga țară a început secerișul, guvernul se străduiește să asigure grâului un preț cât mai bun. Pentru a face să nu scadă prețul grâului a hotărât să fixeze prețul vagonului de grâu la 42.000 lei.

Acest preț este mulțumitor și pentru plugarii, cari își văd răsplătită munca și truda lor.

Se așteaptă iarăși vremuri grele

Se pare că primejdia de război crește iarăși. Anglia a hotărât ca pe toamnă să mobilizeze întreaga marină. În cursul acestui iunie va face toate pregătirile de lipsă ca la sfârșitul lunii August să poată face față ori cărei lovituri.

Alegerea noului patriarh al bisericii ortodoxe

Vineri, 30 Ianie biserica ortodoxă română și-a ales un nou patriarh. Adunarea bisericească a ales cu 406 voturi, pe I. P. S. S. Nicodim, fost până acum mitropolit al Moldovei

Serbările din Moldova

La Târgul Neamț, în Moldova, a avut loc în săptămâna trecută desvelirea monumentului eroilor primului batalion de vânători de munte.

La această serbare a armatei a fost de față și M. S. Regele, care în cuvântările rostite acolo a adus mari laude armatei române.

Situația îngrijorătoare de război

Într-o cuvântare pe care a ținut-o, săptămâna trecută în parlamentul francez, dl Daladier, prim-ministrul Franței, a spus că situația internațională n'a fost niciodată mai grea decât acum.

Aceea care este mai amenințată de război este Franța, căci la granițele ei stau gata înarmați peste 3 milioane de soldați străini.

Germania pregătește alipirea Danzigului

După ce a ocupat Cehoslovacia, Germania și-a mutat acum gândul la Danzig și vrea să-l ocupe și pe acela. De altfel gândul acesta ea l-a avut de mult, de când face pregătiri și

rațole, rămase văduve, în gara mare. Rățoiul, Nana Iova nicăiri. Il căutam noi diecii pe la Târnave, printre alte orăstăni înotătoare, de geaba. Alergă Nana Iova în Veza și în Ciufud la niște ghiletoare, își face numai păcate. Ghiocul și căruțele arătau pe hoț în apoierea casei, ba chiar sub același acoperiș de casă cu stăpâna dispărutului rățoiu. Întrebări, bănueli, cercetări, smelbitări. Toate înzădar; bărbătușul nu se arăta în ochii femeiuștelor-rațe.

A treia zi, veste mare în Blaj. Pleacă circoul. Și-a strâns șatra, a încărcat-o pe cele două căruțe hodorogite, sub cari vre-o patru câini suțurați în funii, sceteau limbile de-un cot. În jurul caravanii sute de guri căseate. Între ele și diecii dela Nana Iova, cari se mâncau în vorbă, și aproape se certau, dacă câinele tinăr a făcut pe unul sau cel mai bătrân. În vatra acestui circus, a doua sau a treia zi, a găsit și strâns de pe jos, Văsălia sluga, penele rățoiului, recunoscute de toată suflarea din ograda Baciului Vasile. Era devedit, că cineva, unul sau doi, au furat rățoiul și l-au vândut persoalului dela circ pentru cine știe, cât.

Acum spunea Nana Iova, că dacă nu se descopere singur hoțul, se va duce la o mare vrăjitoare, care-l va arăta prin aceea, că-l va ajunge o mare nenerezire: va orbi, sau își va frânge piciorul, mâna chiar capul. Mi-aduc aminte, cum între dieci se porni un lung șopotit în taină: nu, că cine o fi șterpelit rățoiul, ci dacă vrăjitoarea poate face ceea ce spunea Nana Iova.

Pierirea rățoiului a schimbat mult și în rău viața din casa Nanei Iova, care devenise mai aspră, mni sgârșită, mai bănuitoare iar noi între noi începusem a ne spiona, a ne bănui unul pe altul. Fiecare avea în gând siguranța, că știe cine-i vinovatul. Toți păreau siguri de ceace știu, cu toate că nici unul nu știa nimic.

Dar cum orice e trecător în această vale a trecerilor, a trecut și supărarea Nanei Iova, care nu putea să-și chinuiească prea mult diecii, de dragul unui dobitoc de rățoiu, care o fi fost curios să vadă și el cum se schimbă câinele'n leu și calul în cămilă.

Dragostea bancherului Grigore față de mine, împrumutându-mi bani la orice oră din zi și din noapte, m'a adus de multeori în opoziție cu marele măestru compozitor Iacob Mureșanu, care văzându-mă la cursuri fără vioară îmi adresa niște cuvinte măgulitoare de soiul acesta: „ce-i tică-lache, iar fără vioară?”. Uneori aproape își repea arcușul în capul și peste nodurile degetelor mele. Eu nu suflam vorbă, cu atât mai puțin bancherul, care-mi ținea vioara ca zălog luni întregi, pentrucă, — chipurile avea mare și multă încredere în mine.

Aceste aduceri aminte nu vreau să fie înțelese de-a'ndoasele și talmăcite ca niște înviniri aduse unor suflete, cari poate de mult s'au mutat în cealaltă lume, ci chiar întors: ca prinos de recunoștință celor cari vrând să-și facă lor binele, l-au făcut și altora.

Grigore Baciu, — gâbul, — a fost cel mai

sărac băiat al Blajului de pe atunci. Cine i-ar fi putut lua în nume de rău iscusința, tăria de a se putea susține din puterile sale, de om bolnăvicios, în lungul șir de ani al învățaturii în străini? Și ca el au mai fost mulți alții, cari cu mari lupte și efortări au pătruns prin viață. Încercând să-și facă lor binele, au făcut și acelora, cari au fost mai puțin meșteri în a câștiga banul.

„Băncile”, vremurilor de demult, dar mai ales ale diecilor din Blaj, prin multul bine ce l-au făcut, merita și ele o încreștere la răboiul înfăptuirilor bune.

Petrea Dascălul

O sărbătorire prevestitoare de furtună. Anul acesta la 28 Ianie s'au împlinit 25 de ani decând în Serbia, la Serajevo a fost omorât principele moștenitor al împărăției austro-ungare, Franz Ferdinand. Acest omor a fost începutul marelui prăpăd, care a înșăngerat vreme de 4 ani aproape toată lumea. Ziua aceasta s'a însemnat cu sânge în istoria lumii. Căci aceasta a fost începutul marelui războiu. De atunci au trecut 25 de ani de pace. Azi însă lumea este mai aproape ca oricând de război. Pomenirea zilei dela Serajevo se face în vremuri prevestitoare de mare cumplire și prăpăd între oameni.

Ostii și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

propagandă pentru ocuparea acestui ținut. Odată cu aceste pregătiri sporește însă și primejdia de război, căci Polonia, în stăpânirea căreia se află Danzigul este hotărâtă să se împotrivescă cu armele; iar Anglia și Franța sunt hotărâte s-o ajute.

Planul Germaniei de a ocupa Danzigul este același ca și la ocuparea Cehoslovaciei. Vrea adică să facă o mare mișcare a Germanilor din Danzig. Aceasta mișcare ar aduce cu sine o împotrivire a guvernului polonez și atunci ea Germania ar veni la Danzig ca apărătoare a germanilor de acolo.

Pregătirile pentru această ocupație sunt în toi și la Danzig. Acolo s'a organizat un corp de zece mil de voluntari bine pregătiți și înarmați.

Un sprijin deosebit i-se va da acestui mișcare prin vizita pe care cancelarul Hitler o va face la Danzig în 20 Iulie.

Ce se mai petrece în Răsărit

Până acum nu s'a limpezit situația dela Tien-Tsin. Japonezii continuă să țină încercute concesionile franceze și engleze dela Tien Tsin.

Se încearcă totuși o împăcare. La Tokio au început încă de Marți întrevederile între reprezentanții Angliei și miniștrii Japoniei.

Intre Japonia și Rusia

situația este din zi în zi tot mai încordată. În ultima vreme au fost lupte mari între aviația rusească și japoneză.

În urma acestor evenimente guvernul rusec a hotărât să ia grabnice măsuri militare. La Moscova s'a și ținut o ședință extraordinară a consiliului de război.

Deasemenea se spune că în ținutul Mongoliei răsăritene s'a hotărât mobilizarea.

Danzigul va fi legat de Prusia printr'un nou pod

Conducătorii orașului Danzig au hotărât să facă un pod peste râul Vistula. Prin acest pod se va face o legătură directă între Danzig și Prusia de Răsărit. Sunt tot semne că locuitorii Danzigului vreau să se despartă de Polonia și să treacă la Germania.

Italia și Germania vor avea în față Anglia și Franța

Cel douăzeci de ani, de după războiul cel mare, au fost ani de grele frământări pentru întreaga lume. În acești ani, popoarele s'au împărțit din nou în două părți. S'au încheiat fronturi puternice de o parte și de alta. Alianței dintre Germania și Italia, li stă în față zidul puternic format de Anglia și Franța.

Gazetele franceze scriu că la orice încercare a Germaniei de a ocupa noi ținuturi în Europa, Anglia este hotărâtă să i-se împotrivescă.

Cuvântarea lordului Halifax

În frământarea și teama de război, care stăpânește azi lumea lordul Halifax, ministrul Angliei a rostit o cuvântare, arătând politica guvernului englez.

Anglia nu caută să încerculească Germania și Italia, ci aceste țări se încerculească ele însuși prin politica de amenințare pe care o duc față de alte popoare.

Lordul Halifax și-a arătat apoi nădejdea că se va ajunge la o înțelegere și cu Rusia.

Ce vrea Rusia

Se știe că până acum, cu toate sforțările pe care le-a făcut, Anglia nu a putut ajunge să încheie o alianță cu Rusia.

Guvernul rusec se lasă greu de tot la încheierea acestei alianțe și tot amână. Rusia vrea ca să aibă mai întâi asigurările Angliei și Franței că o vor ajuta într'un război cu Japonia.

Din Palestina

Liniște deplină nu s'a făcut până acuma în Palestina. Încet-încet au fost lupte între Evrei și Arabi. În vremea din urmă au început luptele și frecările și între Evrei, cari s'au împărțit în două tabere. Englezii cari vreau să facă ordine și liniște în această țară, au mult de furcă nu numai cu Arabii, ci și cu organizațiile politice evrești.

Intre Arabi și Englezi situația a început în vremea din urmă a se îmbunătăți, cu toate luptele mici cari se mai dau și acuma. Astfel numeroși șefi arabi refugiați din Palestina au fost lăsați să se reîntoarcă acasă.

Marele Voevod Mihai a plecat în Italia. Miercuri 28 Iunie Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, însoțit de colonelul Dimăncescu a plecat în Italia.

Veninul de șarpe ca leac. La o mare adunare a medicilor, ținută nu demult în Germania, medicii au arătat că veninul de șarpe este un minunat leac în multe boale de ale vacilor, oilor și lepelor.

Ce se întâmplă când doi iubesc aceeași femeie. Lucruri prea bune de bună seamă că nu se întâmplă, căci dragostea-i pândănică și aducătoare de multe și mari nenorociri. Așa s'a întâmplat și în comuna Ciopodia, din Banat. Păun Neda și Rudașov Simion, din această comună se dușmăneau de multă vreme. N'aveau nimic de împărțit între ei. Era însă la mijloc o femeie, anume Eva Bertes, de care cei doi țărani se simțeau îndrăgostiți foc. Din această pricină ei își cântau adeseori pricină de ceartă. În zilele trecute cei doi îndrăgostiți întâlnindu-se s'au luat din nou la ceartă. Dela ceartă au trecut apoi la bătăie și Neda Păun a fugit în podul unei case încercând să se ascundă din calea dușmanului său. Acesta s'a luat, cu o forță după el. Când a voit să se urce în pod, Neda Păun, care sta în apă, i-a oprit, lovindu-l cu un topor în cap. Simion Rudașov a căzut de pe scară, rămânând fără suflare la pământ.

Groznică moarte a trei copii. O groznică nenorocire s'a întâmplat în zilele trecute în comuna Abotea, de pe malul Olteului. În vreme ce mai mulți copii făceau baie în Olteu, trei din ei au fost luați de un val mare de apă și înecați.

Și-a ucis soțul cu lovituri de par și sapă. Aceea care a săvârșit un așa înflorător omor, a fost femeia Antoneta Colenso din Hotin. Ea era căsătorită cu proprietarul Grigore Colenso. Nu-și lubea însă bărbatul și avea de multă vreme legături de dragoste cu un altul, Ilie Varvariuc. În înțelegere cu acesta s'a hotărât să-și omoare soțul, care zicea ea, stă în calea fericirii ei, și să se căsătorească apoi cu noal ales al inimii. N'a stat mult pe gânduri ca să-și ducă la îndeplinire acest

plan. Și-a atras soțul pe drumul dintre Cer-năuți și Hotin și acolo împreună cu lublăni el, i-a omorât cu mai multe lovituri de par. Pentru a face lumea să creadă că aceasta i-s'a întâmplat o nenorocire i-a tăiat fața cu sapa. Nelegiții acigași au fost însă prelegași repede și acum își vor lua plata pentru faptele lor.

Infiorătoarea faptă a unui învățător. În șanțul drumului, dintre Florești și Soroca, a fost găsit clopărtit îngrozitor, trupul învățătorului Serghei Drozdovschi, din comuna Cricpău. Cercetările au stabilit că nenorocitul învățător a fost văzut în tovărășia unui alt învățător, anume Victor Danilov, cu care a plecat spre casă. Intre aceștia era o vechă ură, fiindcă amândoi lubeau aceeași fată, o învățătoare, cu care voiau să se căsătorească. Se crede că lănarul învățător Serghei Drozdovschi a fost ucis de tovarășul său.

Ingrozitoarea chinuire a unei femei

Sălbăticia unui plugar. Și-a chinuit și bătut nevasta până a omorât-o.

Rar se mai pomenesc așa fapte de sălbătacie, ca aceea a săteanului Vasile Rus din comuna Sic, județul Someș.

Săteanul acesta trăia de mai multă vreme cu femeia Maria Simon, din aceeași comună.

Ea se îndrăgostise încă de mică de el și când a implinit 18 ani s'a măritat după alesul inimii, după Vasile Rus.

Viața lor s'a desfășurat, domoală și liniștită, vreme de mai mulți ani, până când Vasile Rus a început să-și bătucască femeia.

De atunci și tratul le-a devenit de neferit. Vasile Rus a început să-și chinulască și pândască femeia să vadă dacă nu-l înșală. Au fost zadarnice toate rugămintele și jăr-mintele femeii. Vasile Rus se arată necruțător și neiertător. În fiecare săptămână în casa lor, atât de liniștită altădată răsunau svezile și bătăile.

Într'o zi, în urma anului trecut, Vasile Rus și-a bătut așa de rău nevasta încât aceasta a voit să se omoare. A împiedecat-o însă în vreme, apoi a desbrăcat-o și goală a scos-o în bătăi pe ulițele satului. Corpul ei era normal sânger și vânătăi și așa a fost dusă până în mijlocul satului unde a fost scăpată dela moarte de ceilalți săteni.

Maria Simon s'a însănătoșit și s'a relatorat iar în casa bărbatului său unde o aștepta copilul. N'a trecut mult și certele și bătăile au început iar. În primăvara anului acesta Vasile Rus și-a bătut nevasta până a omorât-o.

Fapta lui a fost descoperită repede și sălbatecul om a fost trimis în judecată.

De vânzare

O cameră, o bucătărie și o cămară, în Str. Eliseu Todoran, Nr. 4, prețul 32.000 (trei zeci și două mii Lei).

Condițiunile de plată se pot vedea la biroul D-lui Dr Victor Ciufudeanu avocat în Blaj, Str. Regina Maria Nr. 28.

1190 (1-2)

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la înal!